

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 227 |

חג הפסח תשפ"ה

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

חג הפסח

שבת הגדול - עוד דיבר מבחינת שבת הגדול, ואמר: כמדומה שהוא נגד שבת תשובה. ואמר: שלכך קורין תמיד פרשת צו קודם פסח, שהיא פרשת כל הקרבנות, וכמזכר בפסוק 'זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת וגו'', מפני שצריכין להכין עצמן לחג הקדוש הזה בכל עניני קרבנות, הן מאותם הבאים לכפר, הן מאותם הבאים לקדש ולטהר שיוכל לקבל בחינת יציאת מצרים.

(בית אהרן עו.)

לב לפסח - מעשה באחד מאנשיו של מרן הרה"ק מקוברין - ר' מרדכי ב"ר חיים לייב, שבא להיפרד ממנו כשנסע אל ביתו לקראת חג הפסח. שאל אותו מרן זי"ל: היש לך כבר אתרוג לכבוד פסח? ולא הבין האיש מה הכוונה ונשאר כמשתומם. חזר מרן זי"ל ואמר לו: מדוע אינך מבין, הלא אמרו 'אתרוג דא לבא', ובחינה זו צריך להכין גם לפסח.

(אמרות משה)

ליל הסדר - ויזכנו לקבל מקדושת הלילה הזה ומהסדר, כמו ששמעתי מא"א אדמו"ר [הרה"ק רבי אשר מסטאלין] זצ"ל שהוא סדר כל השנה.

(בית אהרן)

י"ט ניסן יומא דהילולא של הרה"ק רבי אהרן הגדול - פעם אחת אמר הרה"ק רבי משה מקוברין צוק"ל: דער טאג איז מסוגל צוא נעמן זיך צוא יראת שמים [יום זה מסוגל לקבל על עצמו יראת שמים].

(אמרות משה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

עזות דקדושה

הקארלינער זי"ל אמר: **העולם חושב כי נחשון בן עמינדב היה איד מיט הערנער** [-יהודי עם קרניים], לא כן, **הקב"ה אמר לקפוץ אל הים, וקפץ! זוהי עזות דקדושה, בלי מחשבות רבות.**
(קובץ נחלי אמונה, קובץ ח-ט עמ' מוז. מדברי הרה"ק רמ"ח מסלאנים)

עיטורי קדוש

עז כנמר

יסוד איתן ומוסד בעבודת ה', שיהיה האדם "עז כנמר" אמיץ לב לכל דבר שבקדושה. זאת אומרת, שיעשה כל דבר מצוה המגיע לידו במסירות נפש ובכל כוחותיו. מתוך הכרה ברורה כי הדבר הוא רצון ה', וחובה המוטלת עליו. אל לו לערוך שום חשבונות צדדיים או שיקולים זרים בעת קיום מצוה.

כאשר באה לידו הזדמנות לעשות מעשה טוב ולקיים מצוה, אפילו אם נראה לו לכאורה כי על ידי כך יגרע ממנו דבר מה, בין אם מדובר בענין גשמי ובין אם בענין אחר, אל יירעע ואל יחשוש כלל וכלל. אדרבה, יתאזר בגבורה לעשות רצון קונו ללא שום פקפוק ומחשבה נוספת.

על האדם להיות חזק ואמיץ גם בפני המלעיגים והמביזים. אל יבוש ואל יפחד מכל אדם אשר ינסה להניאו מדרכו הישרה. כל דבר הנוגע לשמירת מצוות ה' ולעשיית הטוב, יעשה בפרהסיא ובגאווה דקדושה, ואל יתבייש מאף בריה בעולם בעשותו את רצון הבורא.

כציווי התנא במסכת אבות (פ"ה משנה כ"ג): "הוי עז כנמר". מעלתו של הנמר אינה בכוחו ובגבורתו, שהרי ישנם בעלי חיים חזקים ממנו. אלא, עיקר שבחו של הנמר טמון דווקא בעזותו - הוא מעז לעשות דברים שנראים לכאורה למעלה מכוחותיו הטבעיים, ואינו חושש מן המכשולים העומדים בפניו.

כך גם בעבודת ה': כאשר ניצבים בפני האדם מניעות ועיכובים שונים, בין אם פנימיים ובין אם חיצוניים, גם

הלימוד מנחשון בן עמינדב

בעת שהיו צריכים לחצות את הים, הים עדיין סער וגעש, והסכנה היתה מוחשית. בני ישראל ניצבו למרגלות הים, וכל אחד מהם חשש להיות הראשון להיכנס למים. נחשון בן עמינדב, ללא היסוס, קפץ ראשון אל הים. כדאיתא במסכת סוטה (לז, א): "זה אומר אין אני יורד תחילה לים, וזה אומר אין אני יורד תחילה לים, קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה". לכאורה, ההתרשמות היא שנחשון ניחן באומץ לב, נטול פחד ויראה. אולם, האמת היא שנחשון בחר להתעלם מכל פחד, שכן זו היתה מצות ה', כך נאמר מפי הגבורה, וזו הדרך הראויה לעשות: ללא היסוסים ומחשבות שניות, הוא קיים את הציווי וקפץ אל הים.

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

עדות מהשטח

ראיון מיוחד עם הרה"ח ר' אברהם ברנשטיין שליט"א ר"מ בישיבת דושינסקיא בית שמש

התרשמות מהשתתפות על ציון קודש הקדשים בעיר לודמיר

לדומיר'. צליל זמזם מערכת האינטרוקום מבשר לנו כי השערים נפתחו. אנו חוצים פניה ונשימתנו נעקתת למראה הבית הגדול שקם ונבנה כאן על אדמת לודומיר. ראשית פנינו אל המקוה לשם טבילה, והצלחנו להתאפק שלא להתעכב במקום המיוחד הזה בטרם נפקוד את הציון הקדוש.

לאחר ששבנו משעה ארוכה של תפילות ורחוות, בליבות פתוחים ובהתעוררות מיוחדת - נכנסנו שוב אל 'בית רבינו', ואיננו מאמינים למראה עינינו, ועד לרגע זה לא ייאמן הדבר.

מקום מפואר ומטופח, נקי ונעים. בית כנסת הדור ונאה, אוצר ספרים גדול וממרחיב דעת. מקוה מפואר ומצוחצח, פעיל וחמים. חדרי ספח מכל עבר, עוד וחדר ועוד חדר. אמרנו חברי הקבוצה זה לזה: **בואו ונישאר כאן - יש כאן הכל, את העולם הזה והעולם הבא גם יחד!**

לכבודו עמדו הכן מנות חמות לחימום מהיר, קפה תה, תופינים למיניהם ועוד. השעה 2 בלילה והכל כאן נקי ומאורגן מוכן ומזמין. כאילו רבינו שלמה ממתין עבורנו ומארח אותנו בהיכלו. חשנו כמו ניצב רבינו ומקדם את כל הבאים אליו: **"בואו תאכלו תשתו, תנוחו! תשהו בצל קורתי ולא יחסר לכם מאומה!"**

זאת היתה ההרגשה והיא מלווה אותנו עד עכשיו. לודמיר היה המקום האחרון שהיינו בו אחרי מסע ארוך ומפרך, וזהו המקום שנשאר לנו ממנו הטעם הכי טוב. מקום מופלא שיש בו את כל התנאים ליישוב הדעת הנכון, ויישוב הנפש אמיתי לפני שעולים לציון, לפני שנכנסים לרבי.

אינני האיש שיכול להעיד על תחושות והרגשות של 'בכיים חיות', אולם ברגע שיודעים מראש ששהייה כאן היא בבחינה הזאת כפי שהעידו הצדיקים ז"ע - ממילא נכנסים וניגשים לציון כמו שנכנסים לחדרו של צדיק, ממש לפני הרב, אחר נפרדים מהרב, ואחר כך גם הולכים לאכול אצל הרב ב'בית רבינו'...

זוהי הייחודיות של לדמיר. מקום קדוש שאין דומה לו בבחינה הזאת של הימצאות הצדיק על ציון קדשו, לצד ההגשה וההנגשה ברחבות ונעימות משיבת נפש ולב.

מדובר במשהו שלא מעלמא הדין ולא ניתן לשער!
אשריכם אשריכם הכנסת אורחים לדומרי! נסענו על פני קברי צדיקים רבים
באוקראינה ופולין - אבל חמימות הלב שראינו כאן בלודמיר, מאור הפנים
הגדול, והכנסת האורחים המזמינה כל כך בעין יפה ורוח טובה - אין לא אח
ורע בשום מקום!

אין ספק ששכרם גדול לאין שיעור, ויהא רעווא שיתקבלו מעשיכם ותפילותיכם לרצון, ותזכו לישועות גדולות ברוחניות ובגשמיות!"

ר' אברהם פותח את דבריו המרגשים:

”בלתי אפשרי לתמצת בכמה מילים ושורות, את עוצמת החוויה הגדולה שזכינו לחוות בעיר לודמיר בצל קדשו של הרבי הקדוש רבי שלמה בן יוסא. אבל בכל זאת ננסה, וכשם שאמר הקדוש רבינו שלמה: אדם צריך לעשות מה שהוא כן יכול.

היה זה בשלהי חודש אדר האחרון, במהלך מסע קודש שערכנו על פני עיירות וציוני הקודש, זכינו לעלות ולבוא אל העיר לדמיר, לפני קודש הקודשים רבינו שלמה מקארלין הי"ד זי"ע.

האמת היא שמתחילה מאוד הסתפקנו האם לנסוע בכלל ללודמיר, בנסיבות שפגשו אותנו מאת ה'. עיכוב גדול ובלתי צפוי הזדמן לנו בהפתעה גמורה בעיצומו של המסע המתוכנן. הרכב בו נסענו נהוג בידי גוי אוקראיני, נתקע במשך ארבע שעות עם תקור בגלגל. היתה לנו אז אפשרות לנסוע מיידית מהעיירה אוסטרזה לעבר גבול פולין, ומשם לשדה התעופה, בכדי להספיק את הטיסה. אולם אז החלטנו בהחלטה נחושה:

נוסעים ללודמיר ויהי מה!

נוסעים אל רבי שלמה מקארלין לחוש ולהבין את האור הגדול שרבים מדברים אודותיו. הן מדובר בצדיק היחיד שקיבל את העדות המרטיטה שצינו הוא 'ממש כמו בחיים חיתו', אין עוד צדיק בעולם שכך העידו עליו. החלטנו אפוא 'לא לפספס' דבר שכזה, לעמוד לפני צדיק מלפני יותר מ- 230 שנה, ולהיכנס לפניו לפני 'לפנים'.

איחרנו את הטיסה במכוון! בשל כך הוצרכנו לשלם עוד 250 דולר בעבור כל נוסע. אני אברך, איני איש עשיר. האם הדבר משתלם? זאת ידענו מראש שכן ובלי כל ספק - אך לאחר מעשה נוכחנו לראות ולהרגיש זאת במוחש למעלה מכל שיעור!

הגענו ללודמיר באישון לילה, באזור השעה 1 לפנות בוקר. העיר רדומה ומנומנמת, הכל חשוך. והנה ניצבים אנו בפתח אהלו הקדוש של הרבי. יצרנו קשר עם השומר המקומי וזה נתן לנו את קוד הכניסה. כשנכנסנו פנימה, לילה כאור יאיר, תאורה ומיזוג נעים קידמו את פנינו, ממש נפלא ביותר!

כמובן שבטרם עלותנו לפני הרבי, לא ויתרנו על טבילה במקוה. חייגנו לשלוחא דציבורא, שליחו הנאמן של רבינו, הלא הוא הרה"ח ר' **פינחס שפר** - יו"ר הכנסת האורחים בלודמיר (ובהזדמנות זו נודה לו מקרב ומעמקי הלב על עמידתו לימננו בכל המסע בעצה ותושייה, במסירות שאין לה אח ורע, ובאהבת ישראל גדולה, הרגשו בפועל איך ר' פינחס כביכול בא ופותח לנו את השערים, כאן על אדמת לודמיר ובכל מקומות הליכתנו...)

ר' פינחס מדרוך אותנו לעבר 'בית רבינו' שעד כה רק שמענו וקראנו עליו בגליון

ילדי רבנו שלמה

חִידַת הַנְּשׁוּבֵעַ

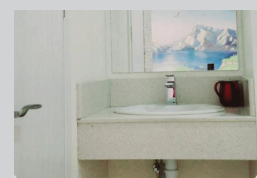
החיים בלודמיר
בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

את הכיור ואת כנו

במסגרת התאמת המלון שנרכש מידי נכרים, לצרכי אחינו בית ישראל היקרים הבאים לחסות בצל הקודש, שוקדים במרץ בימים אלו פעילי הכנסת אורחים לודמיר, להתקנת כיורים לנטילת ידיים בכל חדרי המלון, בעוד שעד כה היה כיור רק בחדרי המקלחת. אל

המלאכה נקרא ידידנו ר' יהודה זילברמן
הדובר היטב את השפה המקומית, אשר יחד
עם קבלן השיפוצים המקומי, הולכת המלאכה

לקראת יום
ההילולא
שיחול בעוד
כשלושה
חודשים.

רבי אהרן הגדול מקארלין

ויקבל שמספרם עמד על שמונים אֶלֶף בעלי תשובה! הרבי חבר את מלות הפיוט הנודע המושר בכל בתי ישראל בשבת קדש: וְיֵי אֲכָפִי. הִנֵּה זֶה באחת מסעודות השבת כאשר המגיד הקדוש מעזריטש כבדו להתחיל גנון, ותכר ימיו החל לומר את מלות הפיוט השדוש

בגיל 63 שנה בלבד נפטר הרבי, בשנת תקל"ב (לפני מאתיים חמשים ושלוש שנה) ועל מצבתו בבית הקברות בקארלין נכתב: "זכה וזהה את הרביים כמה וכמה פעמים, ונסר את נפשו במסירות נפש על זה לשלול, לזכות את הרביים, והיה מוכיח לרים בתוכחת מגלה ואהבה מסתרת לקרב את ישראל לאביהם שבשמים וליתנם ביחוד גמור". בשנות המלחמה נחרב האצון הקדוש, והאזור בו היה עומד - הוא כיום שטח צבאי האסור לכניסה.

בְּיוֹם י"ט נִסָּן יַחֲזִיל יוֹם הַיִּאֲרִצִּיט שֶׁל רַבֵּי אֶהֱרָן מִקְאֲרֵלִין, רַבּוֹ
יִרְעוּ שֶׁל רַבְּנוֹ שְׁלֹמֹה מִקְאֲרֵלִין, וְיִמִּי שֶׁקָּרְבוּ תַּחַת כֹּנָפֵי תוֹרוֹת
הַחֲסִידוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.

רבי אהרן הצדיק נולד לפני מאתיים שמונים וחמש שנה בעיר יאנובה לאביו הצדיק הנסתר רבי יעקב, ששמש כנבאי בית הכנסת. על ידי דודו הצדיק רבי מנחם זקה וזקנו הרב רבי אהרן אלתר תורת החסידות, ונסע לחסות בעקבותיו בחצור של המגיד הרב מנחם רבי דב בער. בשליחותו המגיד נסע לליטא, שם יחד עם רבי שמואל מעדל מיטבסק הפיצ את תורת החסידות, שהיתה אז בראשית ימיה.

כַּמְלֵאךְ ה' הָיָה רַבִּי אֶהְרֶן הַקָּדוֹשׁ. יִרְאָתוֹ וְאִמְתּוֹ מֵאֵת הַבּוֹרָא הָיְתָה נוֹרָאָה עַד לְמֵאוֹד, וְכךָ גַם תַּפְלֹתוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל וּבַהֲתַלְהָבוֹת. רַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִשִּׁיב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לֵאבוֹהֵם שְׁבַשְׁמִים,